

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/172/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213403
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412213403.7

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné Námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 10C/172/2012 až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevyklúčenia sudcu povereného prejednáváním veci z a m i e t a .

II. Súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 17.09.2012 doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 125,00 € z titulu majetkovej škody a sumy 330,00 € z titulu nemajetkovej ujmy. Žalobca ako oprávnený subjekt navrhol v zmysle exekučného poriadku zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 608100837 dlžníkom D. R., U.. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci číslo EX12410/2011. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie povolenia na vykonanie exekúcie do pätnástich dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že ním prejednávaná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti ani si nevyžadovala takú spoluprácu účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svoju komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie až dňa 3.09.2011 a to rozhodnutím o jej povolení. K rozhodnutiu o povolení tak došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 6 mesiacov). Žalobca tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietrahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Takýto postup exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu

pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému že mu 70,00 €, na správu informačného systému sumu 40,00 €, na administratívne spracovanie textu urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné vydaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,00 €, t.j. celkovo sumu 125,00 €. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je podľa názoru žalobcu dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávanie poškodeného, že správny postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu v s povinným, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeraný satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 330,00 € za 6 celých mesiacov, t.j. 55 € za mesiac. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

2. Podaním zo dňa 30.10.2014 žalobca navrhol zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a navrhol, prerušenie konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 10C/172/2012 a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci.

3. Na pojednávaní konanom dňa 05.11.2014 súd vyhláseným uznesením nepovolil prerušenie konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 10C/172/2012 až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti žalobcu, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd o ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci a vo veci rozhodol tak, že návrh zamietol.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 21.11.2014 namietol zmatečnosť podania, nakoľko sa v žalobnom návrhu vyskytujú viaceré nedostatky (napr. zmatečne označený povinný, absencia spisovej značky príslušného exekučného konania). Žalovaný namietal, že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorým by preukázal existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody alebo nemajetkovej ujmy, čím žalobca prenášať celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Jednak sa žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podať sťažnosť na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi Okresného súdu, respektíve možnosť podania ústavnej sťažnosti. Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ako sťažovateľ mal predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý, nech si stráži svoje právo). To, že žalobca tak nekonal je možné pripísať iba jemu. Žalovaný má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie jeho oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc mal iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. Ďalej Žalovaný poukázal na to, že si žalobca uplatnil nárok na súde predčasne, pretože podľa príslušných ustanovení zák. č. 514/2003 Z.z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žalobca neposkytol žalovanému žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, preto odporca nepovažuje jeho nárok za predbežne prerokovaný. Žalovaný ďalej uviedol, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy

objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 16/02, z ktorého vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných je kompetentný preskúmať len Ústavný súd Slovenskej republiky. S poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 žalovaný uviedol, že žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP alebo Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prieťahov. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca nepreukázal vznik a ani výšku materiálnej škody a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, a preto by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Čo sa týka výšky materiálnej škody žalobca poukázal na skutočnosť že žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácia reálnych vecných nákladov. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a u účelové. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami alebo skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovnímu a subjektívnemu vyčíslňovaniu škody zo strany žalobcu. Čo sa týka nemajetkovej ujmy žalovaný poukázal na viacero nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých poskytovanie finančného zadosťučinenia nie automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany Ústavného súdu Slovenskej republiky. Okrem toho je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahy v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Napokon žalovaný poukázal na aspekt dobrých mravov. Podľa žalovaného je žalobca vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, považuje žalobca jeho postup za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., považoval žalovaný žalobu za právne neopodstatnenú a žiadal, aby ju súd v celom rozsahu zamietol.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1Co/22/2015-130 zo dňa 29.10.2015 rozsudok Okresného súdu Žiar and Hronom č.k. 10C/172/2012-51 zo dňa 05.11.2014 zrušil a vec vrátil Okresného súdu Žiar and Hronom na ďalšie konanie. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd rozhodoval o nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spôsobeného nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Zo spisu však jednoznačne vyplýva, že žalobca sa návrhom na začatie konania domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdným nesprávnym úradným postupom, t.j. udelením poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že okresný súd napadnutým rozsudkom vôbec nereagoval na nárok, ktorý bol predmetom konania v predmetnej aj veci, čo predstavuje dostatočný a samostatný dôvod na zrušenie rozsudku. V napadnutom rozsudku ďalej nie sú uvedené žiadne skutkové zistenia z dotknutého exekučného spisu spisová značka 6Er/1535/2011. Zo spisu vyplýva, že okresný súd uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 05.11.2014 rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o nevyhlásení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci tak, že ku konaniu prerušil. Uznesenie okresný súd písomne nevyhotovil. Toto uznesenie sa nepovažuje za uznesenie o vedení konania, preto je proti nemu prípustné odvolanie. Nutnosť doručiť takéto uznesenie vyplývala z ustanovenia § 168 ods. 2 O.s.p., pričom písomné vyhotovenie uznesenia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania musí vždy obsahovať odôvodnenie. Okresný súd mal vyhotoviť predmetné uznesenie a doručiť účastníkom konania, respektíve ho mohlo zapracovať (subsumovať) ako ďalší výrok do písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku. Uvedená vada bola taktiež dôvodom zrušenia meritórneho rozhodnutia, ktoré

nemôže nadobudnúť právoplatnosť pred posúdením možných odvolacích dôvodov proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

6. Súd vo veci nariadil na deň 18.11.2016 pojednávanie, na ktoré sa sporové strany a ich zástupcovia nedostavili. Žalovaný ako aj právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnili podaniami zo dňa 28.10.2016 a zo dňa 11.11.2016. Z uvedeného dôvodu súd prejednal vec v neprítomnosti strán.

7. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to písomných podaní účastníkov konania a spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 6Er/1535/2011, prehľadom nápadu vecí v reg. Er v roku 2011 a zistil nasledovný skutkový stav vecí:

8. Dňa 14.07.2011 žalobca podal na exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave návrh na vykonanie exekúcie. Domáhal sa vymoženía pohľadávky na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 17.05.2011, spisová značka SR 03444/11, voči povinnému D. R., U.. XX.XX.XXXX, R. K.. N. XX/XX, XXX XX Ž. U. T.. Exekučné konanie bolo u súdneho exekútora vedené pod spisovou značkou EX 12410/11 a na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod spisovou značkou 6Er/1535/2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručená dňa 07.09.2011. Dňa 13.09.2011 Okresný súd Žiar nad Hronom vydal súdному exekútorovi poverenie č. 5613036313.

9. Z prehľadu nápadu vecí do registra Er v roku 2011 súd zistil, že v období podania žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia september 2011 bolo na Okresný súd Žiar nad Hronom podaných celkom 748 exekučných vecí.

10. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý zrušil zákon č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 162 ods. 1 CSP, súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

Podľa § 162 ods. 3 CSP, O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

11. Žalobca v podanej žalobe namietal zaujatosť Okresného súdu v Žiari nad Hronom a žiadal, aby nadriadený súd prikázal vec inému súdu. O uvedenej námietke zaujatosti rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2NcC/342/2012-9 zo dňa 16.10.2012, v ktorom konštatoval, že vo veci vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom spis. zn. 10C/172/2012 je vylúčená len sudkyňa Mgr. Milena Fegysová. Nadriadený súd z prejednávania a z rozhodovania vecí vylúčil len tých sudcov, ktorí konali v exekučných konaniach, od postupu v ktorých si žalobca odvodzuje nároky. V žiadnej veci nedošlo k vylúčeniu všetkých sudcov okresného súdu, a preto neboli naplnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa. Podaním zo dňa 30.10.2014 žalobca navrhol zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a navrhol, prerušenie konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 10C/172/2012 a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním vecí. Súd je toho názoru, že podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov okresného súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal či už obligatórnu povinnosť súdu konanie prerušiť, alebo fakultatívnu možnosť prerušenia konania. Jedná sa o procesnú otázku a nie o otázku, ktorá je prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej. Vedenie konania o ústavnej

sťažnosti nie je dôvodom na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti už bolo právoplatne rozhodnuté. V exekučnom konaní vedenom na tunajšom súde pod spis. zn. 6Er/1535/2011 rozhodoval iný sudca ako sudca, ktorý rozhoduje v predmetnej veci. Naopak akceptovaním návrhu žalobcu na prerušenie konania v danej veci by došlo k porušeniu jedného zo základných princípov súdnictva, a to princípu verejného prerokovania veci bez zbytočných prietahov. Navyše sám žalobca v Ospravedlnení neúčasti na pojednávaní zo dňa 21.10.2016 uviedol, že v tomto štádiu konania nemá námietky s tým, aby sa v tejto veci otvorilo pojednávanie bez jeho účasti, teda nežiada, aby súd odročil pojednávanie z dôvodu jeho neúčasti a zároveň súhlasí, aby súd rozhodol bez jeho prítomnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je súd toho názoru, že nie je daný žiadny zákonný dôvod na prerušenie konania, a preto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

12. Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom v čase podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade: c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení rozhodnom pre posúdenie veci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“ s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody po prvé alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

13. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Keďže jednou z podmienok konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, je predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 zákona, súd sa predbežne zaoberal touto otázkou. Z podania žalovaného súd zistil, že žalobca podal svoju žiadosť na prerokovanie jeho nároku u odporcu dňa 23.04.2012, návrh na súd podal dňa 27.09.2012. Je síce pravdou, že žalobca podal žalobu na súd skôr ako uplynula lehota 6 mesiacov od prijatia jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Ministerstvom spravodlivosti SR, teda v čase začatia konania nebola splnená podmienka na podanie žaloby. Súčasne je však z podania samotného žalovaného zrejmé, že Ministerstvo spravodlivosti SR nárok žalobcu do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojilo a táto lehota uplynula skôr, než súd vo veci rozhodol, preto súd námietku žalovaného o nespĺnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu žaloby súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je uplatnený pre nesprávny úradný postup - prietahy v exekučnom konaní. Dôvodom, ktorým žalobca odôvodňoval nesprávnosť úradného postupu tunajšieho súdu bolo nedodržanie 15-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Nesprávny úradný postup v tomto prípade mal predstavovať porušenie povinnosti súdu urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, resp. zbytočné prietahy v konaní. Preštudovaním pripojeného exekučného spisu sp. zn. 6Er/1535/2011 súd konštatuje, že nemal preukázané, že by postupom tunajšieho súdu v exekučnom konaní sp. zn. 6Er/1535/2011 došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručená dňa 07.09.2011. Dňa 13.09.2011 Okresný súd Žiar nad Hronom vydal súdному exekútorovi poverenie č. 5613036313. Na základe uvedeného má súd za to, že súd vo veci konal priebežne. V danom prípade súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v zákonom určenej lehote. Dovtedajšia aplikačná prax ukázala, že bolo problematickým v 15-dňovej lehote posúdiť všetky aspekty exekúcie, ktorá mala prebiehať na podklade rozhodcovského rozsudku. To následne viedlo zákonodarcu k tomu, že s účinnosťou od 01.06.2010 došlo zákonom č. 144/2010 Z.z. k novelizácii § 44 ods. 2 Exekučného poriadku tak, že lehota 15 dní neplatila ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd je povinný aj bez návrhu (ex offa) skúmať,

či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Až na podklade úplného zhodnotenia všetkých okolností prípadu mohol potom exekučný súd rozhodnúť o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, resp. o zamietnutí návrhu. Súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že v období podania návrhu na vykonanie exekúcie bolo na exekučný súd podaných veľmi vysoké množstvo návrhov na vykonanie exekúcie (september 2011 bolo na tunajší súd podaných celkom 748 exekučných vecí), pričom väčšina z nich bola podaná z podnetu samotného žalobcu. Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok žalobcu na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva žalobcu, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Týmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy priznal a odôvodňoval by ich výšku. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu) v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Keďže nárok žalobcu bol nedôvodný už z hľadiska jeho právneho základu, nakoľko súd nezistil nesprávny úradný postup v postupe exekučného súdu, súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú v celom rozsahu.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Celkový úspech vo veci mal žalovaný a v plnom rozsahu mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovanému však v konaní žiadne trovy nevznikli, a preto nie je potrebné, aby súd o výške trov rozhodoval samostatným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).